

Uredništvo lista "Narodni list" prije podne.

Cijena mu je na godinu 8 kruna, za sva
ljudke 4 kruna, pojedina broj 6 helera.

Uredništvo i uprava lista nalaze se u
Voloskom kbr. 2.

Narodni list.

Za oglašavanje plaća se 10 helera po reduku
za više puta po pogodbi.

Oglašaji bitju se na uredništvo lista.

Rukopisi se ne vraćaju. — Nepravilni
listovi se ne primaju.

Pučki list za politiku i pouku.

„Nared bez narednosti jest tielo bez kosti!“

Br. 10.

Volosko-Opatija u četvrtak 6. ožujka 1902.

God. III.

**Budući broj „Narodnog
lista izlazi će u utorak dne 11.
o. m. mjesto u četvrtak.**

Obćinski izbori za Opatiju- Volosko.

Da nisu privravnani Talijani sa
Krašćanima i Nimotom učinili reklama i
rekursi protiv izbornog listama, ča njim
je u ostalom jako malo ale pak niš
koristilo, već bi bili obćinski izbori
obavljeni.

Krašći i kumpanija špekulaju:
dokle su kakovi izbori, dokle se moru
delat kakovi reklama i rikursi intanto
sve čagod s Poreča kapne, za to mo-
ramo gledat da se sve na dugo vuče.
Nego za svemi temi trubastemi rekursi
i reklama čemo ako Bog da do ki dan
imet obćinski izbori. Kako smo vavek
govorili tako će i bit. Naša domača
stranka gre u izbornu borbu segurna
da će predobit.

Va trećem telu je čisto našeh
glasi 150 više nego nemških i tako
zvaneh talijanskeh akupa — pak i
kad bi se svi Nemci s Talijani složili
— ča je izključeno — svejedno bi
naša stranka prevladala.

Va drugem telu će va najgorem
slučaju glasovat 20 izborniki za naše
kandidate s 15 za protivničke.

Za prvo telo se niti ne govori
jerbo je va istom velika naša većina.
Tako je našoj domačoj stranke kojoj
su se pridružili nekovi najuplivijsi i
najpametniji Nemci v Opatije i Volos-

kom osigurana pobjeda va sveh trih
telah. Kalabrezi pak, ako žele doživit
jedan veli „šlaško“ neka se komodaju.
Svi naši izborniki neka nefaljeno
dodju glasovat. — Ni jedan neka ne
ostane doma, da tako pokažemo našem
neprijateljem i talijanskom plaćenikom
kako je silna kako je mnogobrojna
naša vojska. Svakemu domorodu je
sveta dužnost da pride glasovat za naše
kandidate, koje će njim naša stranka
na shodan način naznanit. Mi moramo
na ta način pokazat našim neprijate-
ljem, da nam je ova naša obćina, ova
naša domovina mila i draga, i da nismo
voljni pustit da budemo va njoj tuđi
sluge, nego da ostanemo va svojoj kuće
svoji gospodari.

Našim neprijateljem se silne cede
za našom obćinom. A zašto? Morda za
dobrobit puca? — To njim je deveta
briga. Morda za napredak mesta? Za
to mare kako i za lanjski sneg. Oni
najme ovde nimaju ni kući ni kućista
pak mora svaki čas poprat šila i ko-
pita i poč s kuda su prišli. Zašto bi
dakle hteli dobit našu obćinu? Zaradi
obćinske kase i za niš drugo.

Domorođi! Opatijci i Vološćaki!
Pristupite svi k izboru i birajte samo
one kandidate koje će vam naša do-
mača hrvatska stranka preporučit —
Ako budete birali te ljude bit čete si-
gurni, da je obćina va dobrih rukah,
da se nijedan novčić obćinskoga imanja
neće potrošit bez potrebi i da vam se
neće naprilit nesnosni adicijonalni, kako
vam to naši neprijatelji pripravljaju,
ali za sreću delaju račune brez oštara.

G. Ce ja znam ki? Kada jih je blago
i sveki den je videt kako ko gladni breki
lete do mene do tebe, poteza natezu obeve-
javu pak i branaju: da ko budemo votali
za „crovati“ da te, nam crovati sve kravi
cinit poubit.

Z. Ce onako, kako su nam briznim si-
romahom poubijali sve kozu, samo da more
sjor Keko Pačuha, i kapitan Mastiga svoje
kravi past i draxe mlako prodavat... ma
da se tuliko ne razbijes glavu, ča ti ja sam
poved ki je to s feralicem k mane dosal,
hebat dinkve: sjor dr. Meh i on slinjavi ti-
rapije do spicijarije on kremezljivec do Pol-
druga ter i ime sobum nosi.

G. Pak ce su ti rekli?

Z. Ce, ce su mi rekli? sjor doktor Meh
su mi rekli po talijansku, zac znas da oni
drugacije neume govoriti, medispise caru
mio Zuva che va gave detto al nostro omo
Kravin, che non vole votar cunoiatri — ben
za che non volle votar cunoiatri reste pulito
a casa e non ste andar coi crovati e con
quei della brastola perche nualtri seme Istri-
ani e no crovati — varre che anche nostro
Imperator se Istrijan...

G. To su slepci a ma ne s tobom, zac
ti si mi sigurno ku god lepu zabrusil.

Z. Moja Tona, moja Tona, ona ti je
ota nas diskurs do posteji hebala pak ti
mu je lepo ovako zakantala: Znajju ce jim
je sjor dottor neka oni lepo tende svoje
posli i neka ne puste brizne jude umirat
kot živine, a mi kada idemo votat ne čemo
njih doč pitat, za koga čemo votat i neka

Naši neprijatelji te po sile da bude
gvera. Neka bude! Mi se ne bojimo —
mi stojimo tvrdo pripravni da ih doče-
kamo upravo kako treba. — Napred
dakle svi u borbu za naše dobro i
za našu ljubljenu domovinu!

Dopisi.

iz Cresa. (Svršetak). Pogledajte ako
niste na ova oka slepi, ce do nas i do vas
delaju ona gospoda na komune — oni vas
pelju kad ste im do potrebi, kako kalabrezi
carlana pelja medvida vezana za nos i kaze
njigove bravuri po placah. — — — Stavite
ruki na prsa, pak mi recite, kada su se va
Cresu dogadjali oni škandali, ki se sada
svaki bozi dan dogadjaju, škandali kih me
je kako pravomu patriotu creskomu, sram
nanke spominjat?

Kuliko stal je briznim ljudem pogorilo?
Pak i iste crkve bile su onako sramotno i
nemilo oskvrnjeno? Buci se po cele bozje
noci, gnjusne talijanske kancuheti, s kimi
se truje naša brizna mladez, klami i pijan-
stve na sve bandi, pak ce delaju na sve to
ona vasa dva „karabiniera“? Oni su tu
vavede fronti, da se taku i zatvaraju nase
mladiće, ako samo skuknu cegod va njih-
vom i vases zajiku i da vases gospodi i
vam va mundurah i belih rukavicah cine
kumpassa, a nemare da tuliki i tuliki brizni
kopac creaki mora poč s kuri spat, nima
petroja, pokle nego je pojil skrobid prez
smoka i prez soli.

Nasi sinjori na komune armali su tele-
gram va kem su se poradovali s onimi haj-
duci i lupazi ki su ovoga pasanoga agusta

in sram bude na ove uri hodet po juskel
vratah.

G. Dobro im ju je zafrakandelala, ma
co jim ni nis rekla za one Istrijane i kro-
vate? —

Z. Na to sem jim ju ja ovako zalus-
kal: sjor dottor mi kopaci smo odevka va
Cresu Istrijani i Austrijani bolji leg oni. ma
mene su rekel neki dan na Mërceh moj
fjoozo Ospić, da on kada lati jenu živinu
za rogi i kada ta živina [prične blejat, da
on subito poznaje po glasu kakova je ona
živina ku drzi za rogi ol za barbeć tako
da se isteso i judi poznaju komu nacijonu
pripadaju, po glasu po zajiku s kim govore,
pak buduć da mi odevka va Cresu govorimo
najviše hrvatski da smo mi Istrijani-fervati,
a oni drugi ki talijanski parlasaju da su
Istrijani-Talijani — jur to more sveki kapit
samo sjor dottor i njihovi popardili ne te
da ju kajiju.

G. Sajeta ma si njim ju lepo škokal,
da bi imeli malo srama i casti do svojga
dutorstva nebi se već maj na nicije vrata
pokazali.

Z. Srama ni oni su ti se lepo pobrali
po skalah dole, pak su ali denovo bešat
na vrata moje susede stare brizne Poška-
kovicke....

G. Ma puščajmo to na bandu, ter mi
hvala Bogu znamo ce čemo storit, nego mi
pitasto povej koga nam to misle stavit za
podestu.

Z. Ja sem moga čut do santala Garini da
neznaaju jos ni oni koga bi, neki da bi tili

asaltali na kolegij sv. Jerolima u Rimu, a
na nasega vridnoga i dicnoga P. Stefana
Bubuku ki je onako hrabro i junacki navalli
na te hajduke ste ga sramotili i prozvali
spudorato! Malo za tim počali su drugi te-
legraf va Rim koga je i stari Garina pod-
pisal kontra sinodu va kem je bil sakupljen
ves kler nase biskupije i va kem su sedeli
va najodlicnejih mestih biskup, prepozit ka-
nonici i drugi popi do nasega grada ol do
nase izuli. Pogledajte malo on nas „cepicij“
nac su ga riduzili odkad su nasi framasoni
i njihji zaslepljini podprepcari strali one
mirne dobre i pobožne duse: svore! Tan
van je sada kuća do postribule pravi tingel-
tangel!

A kada su jos druge sramotnje stvari
od keh je bolje mucat? Kada je Cres, po-
bozni i mirni grad Cres, ovakove sramoti
cul i videl? Pak za takove ljude da čemo
mi poč votat — nikad mai! Ljudi ki su
poznali sve svoje i ki su nas ved do naga
sulki i do gole kosti ogledali, kako čete da
zaklji ljudi s junskim gospodar!

Ljudi ki mrze na nas zajik na nasu
dicnu i postenu cresku beritu, ljudi ki pokle
nego nam ne davaju nanka va školi va na-
šem materinskom zajiku, pak nas za tim,
zac va takovih skolah nis ne naučimo, na-
zivaju ignoranti mostri de sappadorazzi i ce
ti ja znam kako ne, takovem ljudem čemo
mi i ovoga puta zaviknut: Cekajte malo i
mi smo tu i mira neće bit doklegod nam
nedaste ono ce nam po bozjem i ljudskom
zakonu ide.

Nas je odevka 85 po sto keh ste vi
do sada mrzili i prezirali i tratali kako da
smo i mi onakovi kakovi su oni brizni te-
zaci „popolo della gleba“ tan va toj vases

da zustanu sjor dottor Gula, drugi bi tili
da zustane ona fina glavica: Testa de ca-
puzzi, a treti perčin bi tili da zustane Keko
Pačuha!

G. Sajeta ko terno!... ja sem pak
cul do moje kumi Vredinki, da mornarica
ni jim kurentata, mornarica da bi rađa svojga
covika: kapitana Nema ol Mastiga.

Z. Tako bi imeli jos lepou „cinkvinu“.

G. Ma reci mi kumpare Zuva, koga
bis ti od ovah najzada.

Z. Ja, ja bi najradje volel: Gula-ja.

G. Maja moja, ce si tako klaveroz!

Oni biju nas do kosti ogallili i kuntrapelali
ce ne vidis ke mustaci oni imaju i jos te
jih bolje nategnut kontra nam briznim ko-
pasmom.

Z. A ce jim mi delamo? ter oni nji-
hovi mustaci nam najlepse kazaju, do koga
su roda i plemens njihovi stareji potekli.

G. Puz, nebudi se za to jadli, ma ja
sem ju prej dobro razmislal: ja bi najvolli
njih i ako se trata za njih ča pod anke
votat. —

Z. A ce se ti pandole nerekorduješ
leta 1854. kada je bil odevka va Cresu on
ribelion. Pitaj malo tvoga barbu Rosovicu
na koj bandu je on ovoga i ki su bili oni
kaprijeni s druge bandi.

G. Rikordujem se ja lepo i dobro svega
toga, ma kada bi sjor dottor Gale zastal za
podestu bi imeli almanso podestariju — ko-
paciju.

Z. Ni to ni tonig...

PODLISTAK.

Razgovor Gaspa i Zuvana na Racice.

Gaspe: Kumpare Zuva... o kumpare
Zuva ol... maja moja ma si superb. Kum-
pare Zuva... hebat malo sen te vero de-
sideral već (videt) hebat ča ti vero jenu fa-
mozn poved.

Zuva: Poslat ča i ja tebe i to tvoje
kumparane sa semi vrazi — maja moja ma
ja vero nekapiem ce je ovo ovih dan diven-
talo bit va Cresu, kada god se movis tu ne
cujes kol ne kumpare de qua kumpare de
la a prej ni te nijeden ni abadali...

G. A pandolo ce neznaš, da su vota-
cijuni blizni, pak oni tri cetiri „p... can-
toni“ ki su na manjadore su sada na jeden
put postali demokrati.

F. A bravo! povej mi kol je bil sinoč
i pul tebe ki rušljan po trgovini.

G. Maja moja — neznavdaju se prit
ne moja vresta ne, zac bi jih moja Tona s
meletami ol smetia potirala, kako je ono
sadaji put, kad su nas popisivali, dala po
rogih onomu kapu do rušljan, onomu crnmu
Kravininu.

Z. Sinjoć misem imel mira do tih saj-
et, najpre prisel ti je ta crni Kravinina i zber-
lavli Ziskie, pak kada sen jih otil mafra-
kandelat po skalah, prisel ti je s feralicem,
justo sem se suseval da gram lenat, ala
induvizaj ki?

blazenoj zemlji Talije. I mi smo već hvala Bogu prirenili otvarati oči i još si ga vam kada ih otvora još i oni ki su s vasimi huncutarijama zaslepljeni: bit će vas onputa pun, krcat opscij! Pohozat ćete va tu vasu blazenu zemlja kamo su već neki od vas bezali, ma samo s tim intencijom da liberaju svoju decu do soldatji, a mi ćemo ako Bog da zupat na nasoj starini i tu ćemo branit do zadnje kapi krvi kako smo jur već branili pod Lisum i pod Kuztozom nasu svetu veru nasega premlitostivoga Cesara i milu nasu hrvatsku Istru, ka je provincija ne talijanskoga nego austrijanskoga Cesarstva!

Iz Kastva. — Va jednom meste kamo se po nohag gre nasal sam danas matuljškog gujusa od 1. proš. meseca al to ni bilo va grade, zač va grad mu smrdi priit. Nemoreš ga ni za lek videt. I tako more se pisat proti Kastvu ča mu drago a da se pul nas za to ni nezna. Mi navadno doznajemo po "Narodnom listu" ča ta gnjuš piše. Pod titulom "Kastavske nevolje" štampalunari Krstić piše različito, najprej za bergujušku kapelaniju. Laže da se je storiš dug od 10 tisuć krun za nju zač ni ako ne'.

Kapelanija se je morala storit — zač stara ni bila više za ljudi i Bergujci bi bili prez popa ostali da nisu novu stori. To bi bilo Krstića pravo al ne bi Bergujcem. Za platit ju neka se ne briga Krstić on neće sigurno za nju, kako on franjki plaća, ni solda platit a neće ni njegova slava junta (malo slava kad se s njim pača. Opszku slagara) ka nam dosti zimle s adicionali za školske taksi i drugo a niš ne dava. Al će ako će Bog i njoj jedanput kraj prit!

Spominjati pasja taksa štampalunari piše hadanje, da kastavska podeštarija plaća najviše adicionala od svih drugih podeštarija va Liburniji i laže da plaća 100 po sto na franjki. Mi mammo da kastavska podeštarija plaća najmanje adicionala, va Liburniji, ovo leto samo 20 po sto a lano je samo 10 a pred tem zajedno pet let niš. A da se i to plaća, najviše je Krstić kriv, ki ja svet zmutil da ne plaća komunu ča je dužan, da će se tobože razdelit. No Krstić neka se ne boji da će ča platit, pak ako se stavi i tisuć po sto adicionala, kako on žvelto franjki plaća, i kako ga oni taneki, onako žvelto tečaju.

Za pasju taksu plaća obdina Volosko preko 12 kruna, obdina Veprinac 6 kruna a obdina Lovran 6 kruna.

Obdina Kastav plaća samo 10 soldi, pak se još to Krstiću previeš vidit. (Ja sš mu ih Jambrožija 68 ina. Op. sl.) Ako se već mora šinfara plaćat, mora se imat i nekakovu kontrolu nad pasi. Čemo videt ča će šinfar s Krstićevimi pasi, ki nijedan nima medalji.

A da placaju Kastavci i više adicionala to ni obdina postavila, to su adicionali te slavne talijanske junte, za školske taksi i drugo, s tim junta Krstića i njegov bljutavi list plaća, da naš pak muti.

To ni nikakova tajna, ter se brižan Vilko tuži, da će neč od tega adicionala razdelit i da će se koliko pomoć, pak kad tamu ne beše da su va Parenci odlučili da od dobittka pasat tri tisuće fiorini gre za Krstića i za "Pravu Slogu" a njemu šterfid. To su, atroche manjerije s zvoni!

I va sveti Kriz se, Krstić neč zadeva i meša po njegovu. — Da su Hosti pod sv. Kriz spali ni kriv ni najmanje gosp. Spincić, kako ni nikoji od današnjega zastupstva, zač je to pitanje odlučeno bilo od governa još 1895. leta, kada ni bilo va zastupstvo g. Spincića ni drugih, lego oni ki su pomogli Krstiću mađu regulat. Hosti te se i prez Krstića regulat va tem pitanje i neće trebati da ih ov s njegovom Petronijom prekrsti.

Bim još ča pisal, al je škoda vremena i karti. Krstić je plaćen da onako piše, i drugacije neme sš bi plaću zgubiti. Za to ni mu već pomodi dokle god ga budu Talijani s našimi beči na našu škodu placati.

Iz Dubašnice. S početkom nove godine 1902. spala je renda vina na domaću osobu; svi oštari tomu se veselili jer su se uvijek zadali kakovoj boljčine — i tako je i bilo — ma samo za one ki su s istom društvu.

Renda vina i mesa sve tri tjela, to jest erarialna, provincialna i občinska stoji 1630 krun. U ovoj obdini ima 8 gostiona i 3 mesarnice, pod obdina Poljca pogodila je z novim dacierom sš 150 krun, a ima dve mesarnice i dva gostiona, dakle za samu obdina Dubašnicu ostaje 1460 krun.

Naš Riko muči boba vero sangac italijano študjal je način kako bi on mladjo mu nevesti garantil panadu. Kamo će: najbolje Petri pitat 600 krun; ona je udovica nema muža morat će pristat. Deto fato tako se i zbilo. Ali eto nesreće: Petra neće platit i zatvori gostionu. Kamo sad domišljati muči boba študja volta rivolta pade mu u pamet i reče kurajo soci: Petra ni zručila patenti i očes nećeš, uvatit ćemo ju, pisat ču ja momu pajdašu ober mačku u Matulje on će nas lipo naučiti kako ćemo Petru prevariti.

Dr. Salo primis muči baše list i brže boje telegraf parti. — Perquisicion u kući ču eto vranica — nedelju 16. pr. m. u vreme vele maše okol 11 ur kao četiri hajduki dođu bez nikakove dozvole kompetentnih oblasti Petrinjoj kući i bez dopusta tužne gospodarice vižitiraju svu kuću i sve što mokroga najdu stavu pod pečatom. Što vam se vidit čitatelji dragi — gdi smo — živimo mi u Austriji li neta patrija dej žula.

Udovica Petra je proti tomu grdnomu postupku učinila rekurs na c. k. financiální Inspektorat, — pak ako barem ni tako bez pameti, javit će i sudu, a c. k. pošlara, trgovca sovrá karga i ribara E. Tončića ufan se, da koja dobra duša uputiš ču ju, da ga tuži na c. k. direcion od pošti u Trstu — pak nek se bojša vrši.

Reči će mi morda ovaj zadnji da on ni dacier jer da mu sin to nasti, ali koji bi se našao tako bez razuma da bi nauka pomislil da jedan dječak od 17 godina ima u sebi toliko rafinerije.

A gospodine Eduardo da ste vi znali kako će nvršit vase neizmjerne petke — ča ne! — bite bili voliti dat jih smopar da se dva puta obrne. Tasi mostro vikne stari col dekreto forbita el — —

Nije treba da vaš više pitam jeli to ministar, jeli to inspektor za nobile de Liziriti, dosti je poznat da za beži bi delal delo za ko se gre i va pšun, dunke lahko njemu križat perkvizicion, ovde imamo mu kumpanja a to je Riko muči boba, ali zaman trudi obojih kad vrik falj 99 za sto. Inam još četo puno, za pisat ma, za danas bit će dosti a za Talijane ako Bog, da ostat će kosti —

Pjesma Rikova:

Muči boba Taljan sopradni

Dragi su ti Petri fiorini,

A još draže su ti stotinae

Za kupiti nevistic strance

Oj ti Riko sram te more biti

Kad te brani pater Liziriti.

Moja Petro ne strah se ništa,

Pravednost i Bogu je draga,

Vidit očes oni tri tovara,

Računajuć uvik bez oštara.

Znaj ti boba da vrida je puna

E piš volte te bate la luna.

Misce, luna to je sve jednako,

Za reč pravu Riko un bel ... ako.

Jedna Dubašljana.

Št Taljanske kuntrade. Koji čita kralju iz Matulja misliš ča da ču u Tinjani valje propasti hrvatska stranka ali da tomu nije tako. Tepli su istina naši mački, ali im nije zamira jerbo je njihov štajon: pokazati će izbori i to prije mjesec dana što su Tinjanci, Križanci i Svetopetarci, jesu li mački prodani ili pošteni narod, koji se ne prodani za vas svet.

Znate šjori pekjari da Tinjanci su pravni narodnjaci bili i očejna ostati a vi čete vajk biti ono što ste bili, vi očete se boriti po mađji do 10 ure jutro pak vrag očes vas viditi više.

Radu bite se nariniti na obdini ali kuto se varate. Uporišče imate na obermačku iz Kringe, ali dajte mu svaki dan samo ne u subotu i on će vas izdati kako Juda. Neki dan je valje vrag puli njega bio toliko da se nisu penumarali tako ti ga je stakla nevesta Zaneta (ki jar su bili veli i

najveći prijatelji) ali se je štufole da ima on špašigati vaj okolo a muko njejeg oca trošit za njegove šempjarije. I pravo ina. Živila Zaneta!

Za danas pustimo, ali još ga čeka jedna trda ča je neki dan porida barba Boše u našem selu, ma ona očes poč i do Rovinja. Čekaj, čekaj barba Ive, ča ti se i tebe štanjat krov.

Socialista iz Vitasai očemo pustit za danas, ali neka nam veruje da očes doći i on na red i da očejnu mu zajti na vidjelo one njebove stare stvari za koje bi došle knjige van.

Isto naš Vice štrigo trivela i on da ni na sve šeste pokle Lebinega plesa i se je tuži i je reka da gospoda su imeli počenje i radić a on ki je od apetita ved nego ni jedno hule u Tinjani ni dobil niš.

Naši poperidli ča su se imieliš učinit pred izbori i perali očes im valjat, ali rogi su učinili; niku "kađu Rugale", pak ave ča je debije su zeli za se, a drugim na malo daju kako i peklarem samo ober mačku iz Kringe su dali na debelo, ali je reka po majka, da ako mu ne daču ča su mu obećali neki dan u Tinjani da on će nazad sa Defarom i sad su ti u vrašjem škrupcu. Ča pita mu ne mogu dati a on ako mu ne daču neće s njimi držati. Bravo barba Ive.

Kako je pasa ples od Lehe ča bit koji znatiželjan. Ali to se more reč da je slabo slabo i jako slabo, za koga je bilo i se je najveć čekalo ni doša. Alberto, Alberto ča si učini da nisi doša, znaš najžešče balarine je došlo zlo na sred plesa i pala u accident i sve sporadi tebe, a stara kapina je jeno šestimano da ni mogla niš jest od velike dišperije. Sad se vidit da ni vire dugo niti među mački.

Homo napried.

Izbori su na vratu nami, a mačkom su tako daleko da nigdar ih ne dočekaju. Mi ćemo svi u kolo po našoj staroj užance i svi za našeg Defara i koji budu šnjim. Ča ste vi mački učinili tolika lita ki ste bili gospodarji? Svega ste ali dobroga ništa još k tomu da ste si neki i svoje imanje pojili valjda tako ča i Bog.

Pokle je naš Defar na čelu obdine, sve je drago lice. Kamo su one kreže i one kletve kako je bilo jedan put. A ča pak se je novega učinilo i starega popravit? Učinila se lepa občinska zgrada, popravitli turan tinjanski i Sveto Peterski, šternu u Kringi, razširilo groblje u Tinjani i Svetom Petru al lepu eno našu Kalvariju ka je ures Tinjani, križ veli na velikom vrhu koji se vidit od dalekoga a kamo je cesta sada ali prvi činio je metnut kolobrane po svoj kade je perikul od medje Pazin do medje Poreč a ki bi sve htija nabrojiti bi potreba celu knjigu napisat a ča ima čela za posnjilicom to samo on zna ki prava i prez nikakove plaće i još imaju neki obraza za goririti proti. Pfiu vas bilo! Složni smo bili do sada i očemo biti od sada a bolje je da se nas jedno malo mački izbudili da ne zasipamo. Tako do vidova šjori mački čete se osvedočiti ti put za vajk.

Napried.

(Šj. Duba Razkričar.)

Napried složno, napried žurno

U boj iveti za slobodu,

Nek se vedri nebo tmurno

Put prokri našem roda!

Tko je Hrvat čil i mlad

Napried žurno, napried sad!

Ustan, ustan rode mili

Na noge te zora viče,

Da se opreš tudjoj sili

Napried, napried mučenice!

Tko je Hrvat čil i mlad

Napried žurno, napried sad!

Kleti nam se dušman grozi

Naša sveta taruč prava,

A svesilni grme bozi

Vru naših tužnih glava.

Tko je Hrvat čil i mlad

Napried žurno, napried sad!

Pod pritiskom boli ljute

Jadan Hrvat suze lije

I tuđinske ljubi skute

Te uzdiše i vapije:
Tko je Hrvat čil i mlad
Napried žurno, napried sad!
Napried žurno, napried sada
Tužni sina slavnog roda
A za naša sveta prava:
"III samrt il sloboda!"
Tko je Hrvat čil i mlad
Napried žurno, napried sad!

Domáce viesti.

Komunjski izbori za Opstiju - Volosko obavit će se 12., 13., 14. i 15. marča o. l. Dne 12. i 13. birat će III. telo, 14. II. telo a 15. I. telo. — Birat će se sruđu i četrtak (III. telo) jutro od 9 do 12 i za podne od 3 do 6 sati a petak (II. telo) i subotu (I. telo) samo od 9 do 12 sati prije podne.

Neki Nemci kako Klein, dr. Tripold i Ertl združili su se s Krstićem i Costantinom, nekoi opet sa profesorom drom. Glax na čelu aložili su se s nami.

Ti talijanski Nemci postavili su va II. telu svoje kandidate i to 7 Nemac i kako žuntu, osmega dr. Costantina (a paron Giacomo? op. ur.) pak se nadaju da će II. telo predobit, nego delaju račune prez oštara. Oni broje mej svoje mrtve i žive i one koji su trdo vezani da će a nami glasovat. Tako varaju same sebe. Sam pater Krstić va zadnjoj špndačere piše "da ako budu Nemci složni da će predobit II. telo. Budući je pak više Nemac, ki se srane bit va društve sa jednim Krstićem, s nami, to se već napravo more snat kako će ispast izbor u II. telu. Bilo ovako ili onako Krstić i Ninotu je sada "kukanja".

Pozor naši! Kako na drugem meste javljamo, dne 12. i 13. o. m. bit će izbor za III. telo občinskoga zastupstva. Kako doznajemo Nino i Salo već obetajtu po Opstije da mama i varaju izbornike. Preporučamo našim da imaju malo oka na njih. — Oobito pak neka pazje ako bi ki mačkina kačo kupoval glasi. Koga se atrapa valje prijavit ga na sud da gre malo ječnik i fažol jist. Naši izborniki s tretega tela neka sš dignu svi i neka pridu glasovat sruđu ili četrtak t. j. 12. ili 13. marča o. l.

Talijanski rekurs proti izbornem listam bil je kako smo već zadnji put pisali rešen tako da Talijani nisu s njim ni najmanje zadovoljni. Nu mi moremo bit a tem rešenjem još manje zadovoljni. Razdelenje pojedineh telu kako ga je kapetanat učinil je po našem osvedočenju pogrešno.

U izborne liste su uneseni neki industrijalci (n. pr. Josef Fritsch leta na Voloskem) ki su već preko tri poka ča od ove obdine. — Takovi po zakone nimaju pravo glasa.

Iz občinskoh listah brisanil su neki konsorti proti kojim je Krstić već leta 1898. reklamiral i rekuril a kapitanat ih je svejedno pustil natre. Na koncu čemo spomenut da su usled talijanskoga rekursa prišli još neki novi naši u izborne listine. — Sve skupa zeto promene nastale usled rekursa neće našoj stranke niš naškodit a protivnikom malo koristit — samo naši svi na noge!

Marja Lucić-Rošćićeva rođjena Saršon-Ivančić, supruža čestitoga rodoľubna, občinskoga savjetnika u Kastvu, Antona Lucića u Saršonovoj, izdahnula je svoju blagu dušu noću dne 26. pr. mj. u dobi od 76 godina. Pokoj njoj duši! Vama Antone i svim Vašim naša najbolnija sućut. Dao vam Bog jakosti, da pregorite dragocjenu zgrubu.

Dne 26. pr. mj. bio je sjajni pogreb u sv. Mateju, kod kejšega se je pokazalo, kako je pokojnica bila ljubljena i kako je cijenjen naš halubaljki prvak Anton Lucić.

Naš Spincić va bodnom parlamentu. Na sednice 26. febrava o. l. držal je naš velezaslužni zastupnik Spincić jako lep govor, s kem je upravo do kraja potakal Bartola i Hortisa. Naš je Spincić s tem govorom dokazal celoj Austrije, a oobito guvernurn našega Cesara, kakovi mišćeti su oni istarski Kalabrezi, ki bi oteli, da zastaru našega Slovenskoga kmeta v Istri. Taj je govor tako osramotil Talijane, ča su sirote bili

„Piccolo“ va Trst, kako su se oni držali junački i tobože kako da nisu pustili našega Spiničića govoriti. Dapače još su i to napisali, da su našega Spiničića neki deputati vanka nesli.

Mi smo zali u ruci svi veliki nemaki foji, ki se va Beče štampuju, ale od svega tega nismo našli ni besedi.

Sve će se je za vreme Spiničićeva govora dogodilo, bilo je to da je Bennati doblil jedan vritnjak od nekoga deputata Čaha i da je zavrišćat: Mama mija.

Nego pustimo mi talijanske arlekinove govoru dogodio, bilo je to da je Bennati doblil jedan vritnjak od nekoga deputata Čaha i da je zavrišćat: Mama mija.

Gosp. Spiničić njim je odbrusil, da ako oni misle, da su Istra, Trst i Gorica talijanske zemlje, da se kruto varaju. To nisu talijanske zemlje a ako se puli nas ne žive va mire, to je kriv on i njegovj pajdaši Talijani, ki neće da znaju za Slovence i Hrvate va Primorju. Proti onomu pak će je Bartoli rekal, da naši Slavinski ljudi nisu vredni ni dostojni da imaju jednake pravice s drugimi narodj u Austrije, naš profesor Spiničić ustaje najodlučnije. Bartoli govori o neakakvim talijanskim provincijam va Austrije. Naš Spiničić mu jasno govori, da talijanske provincije u Austrije nima. Bartoli je nadalje rekal, da govoran dava nam Slavenec razne koncesije, i da je Pazin talijanski grad. Ni jedno ni drugo ni istinito, govoran drži s Talijani, a Pazin ni talijansko mesto. Imena mjesta i prezimena ljudi to dokazuju.

Neki delovi mesta se zovu i danas još: „Buraj“, „Urlišće“, „Ullice“, a najveći Talijani va Pazine se zovu: Čeh, Mrak, Kovč, Sloković itd. — Bartoli je rekal, da hrvatska gimnazija va Pazine nima nikakove vrednosti. Spiničić mu pak odgovara, da najbolji dokaz temu je, da va toj gimnazije ima danas 160 djece, podeljena na 3 razreda. Od sve te djece ne dobiva od provincije nijedan ni pari, dočim Talijani dobivaju svu silu. (Drugi deputati vapaju: — Čujte, čujte!) Bartoli je rekal, da školske oblasti su orudje slavenske propagande. Spiničić je na to odgovoril, da su školske oblasti samo Talijanom na ruku, zač ako se kade javi samo deset dece za talijanski škola oni jn valje dobija, dočim 17 tisuć slavenske dece v Istre ne uživa nikakovih škola. A to je za to, zač o ustrojenj škola i jezika na istoj odlučuje zem. škole veće va kem beđi 5 Talijani, 4 Nemca, 2 Hrvata i jedan Slovenac ki ne će da bude Slovenac. Nadalje je Bartoli rekal, da vlada ne daje nikakove pomoći talijanskim gospodarskim zadrugam Spiničić pak odgovara, da je on našal va jednom izvješće istarske junte, da je vlada leta 1900. dala istarskemu kulturnemu vieču 18 tisuć krun. Ako pak je ona dala pomoći i slavenskim gospodarskim zadrugam to čini ona za to, zač istarsko va većine talijansko kulturno vieće neće da doskoči potrebam Slovenaca i Hrvata. (Čujte, čujte!)

Bartoli je rekal, da je karakter Primorja talijanski i da je talijanski jezik svemj Istranom poznat. To ni istina rekal je Spiničić, a ča se karakter tje, taj je slavenski i to za to, zač je većina pučanstva slavenskoga i hrvatskoga roda.

Tako ga je naš Spiničić i glede dvojezičnih tablah na novoj istarskoj železnici pobli i rekal da je Kopar stariji nego Capodistria.

Ako su Hrvati leta 1897. sli oružani put Poreča, učinili su to za to, da svoje birače očuvaju od barbarških Talijani, ki su ih kod svakih izbora napadali. (Na ovo su svi zastupnici Slaveni i mnogi Nemci zavapili: Živio! Živio!)

Spiničić je dokazal, da su Talijani prvi počeli seć loze našem ljudem, tako je bilo va Leprince i druguda. Bartoli je rekal da bi Hrvati oteđi, da vlada uništi sve Talijane Spiničić je na to odgovoril, da slavenski za-

stupnici tega ne liču, nego da žele, da im se po zakonu daju jednake pravice, da moru sada svi živeti va mire i pokoje. (Veliko odobranje i klicanje: Živio! Živio! Tako je! Bravo!)

Najzad je naš Spiničić rekal, da ni istina kako je rekal neki talijanski deputat Tambosi, da je Trst talijanski grad. Trst je delom slovenski grad ča se more lahko dokazat. Boljem delu Trščana će naši zastupnici bolje pomoć, nego Talijani s njihovimi stanovitemi govori, s kemi ne gledaju nego kako bi neke stvari zabašurili.

Kad je naš zastupnik svršil svoj govor, sve mu je pljeskalo. Talijani su stali kako opareni mački. Ovako se Talijanom dava po gubice. Živio naš Spiničić!

Teta Jambrožija pred parlamentom va Beče. Va toj istoj sednici je naš zastupnik g. Spiničić dal Talijanom jedno dve tri dobre preži zaradi matuljske „spudačere“. Ovo je zamučal „Piccolo“, sigurno za to, zač ga je bilo sram pisat o sramoti svoje stranki. Tu je naš gosp. profesor rekal da ima v Istre jedan smradan list, va kega piše nekakav individuo, ki dobiva od talijanske stranki 100 forin na mesece.

Talijan Marmorana rekal je na to: — To je insinucija!

A naš profesor njemu: — Ako ćete, ja ću Vam pokazat jedno pismo napisano od zemaljskega kapetana dra. Campitella, ki stoji na čelu onih, ki ta gnujni list plaćaju. Iz tega pisma videt ćete, da je mej onemi ki toga smrada plaćaju i asessor Cleva i direktor kreditnega zavoda dr. Amoroso i drugi. Ja sam pripravan ta list zručit jednoj komisije, ka bi se zibrala mej svemi zastupnici.

Talijani su na to ostali kako opareni Bledi i zeleni stali su oni onde, a naši su njim se deputati va brk smeli i sramotili su ih.

Gosp. Spiničić je celu tu stvar za to prnesal va parlament, zač se je Talijan Horitis jadi da va Trete izbaha jedan talijanski list „Avanti“, ki da jako grdo sramoti Talijane, a cenzura da ga pušća neka piše. Gosp. Spiničić je dokazal, da Talijani plaćaju jedan smradni list, ki vredja Hrvate a cenzura ga pušća neka vredja.

Kapelanom u sv. Križu (Srdoči) imenovan je dosadanji upravitelj župe i dekana ta u Oprilju veleč. g. Josip Aničić rodom iz Veprinacine i imade nastupiti novu službu još tekuceg tjedna. Čestitamo tamošnjim kapelanistom što im se ovim izpunjuje davna želja i kličemo g. Aničiću dobro došao.

Gosti v Opatiji. Na 5. o. m. bilo je v Opatiji 1500 gosti. Od 1. setembra 1901. do danas prišlo je v Opatiju 7350 gosti.

Na pitanje odgovor. Nekoji naši prijatelji nas pitaju da po ča je Nino Rožin hođil prošil petak za podne i prošle subotu jutro pred vaporem k Schreiberu, c. k. poezemnomu oficijalu na Voloskom. Mi znamo, nego mislam da ni trebe tega povedat jerbo to more znat i svaki drugi ki zna da je Nino „paron della spudačera“ i da je va zadnjem broje iste bil štampan jedan nemški artikal. I još ima Salo obraza govorit da Schreiber ne stoji va nikakvoj sveze sa Tetom Jambrožijom!

Odlučni čas se približuje tako piše Salo va svojoj spudačere od obćinških izbora va Voloskom - Opatiji. Vidi mu se da mu ni pravo da će se obćinski izbori obaviti do ki dan jerbo zna da kada budu izbori prošil da će mu presahnut korito. Kad budu najme Talijani va Poreče videli da firma Salo-Pušina i Ci. ni niš opravila kođ tih izbora, će lepo dat Salu vritnjak. Za to vidite se Salo boji, da se „približuje odlučni čas“. Neka se malo pošte.

Protiv izborom će moć učinit opet rekurs pak će mu morda Talijani još prolinačat plaću za nekoliko meseci. Već strah s nekakovom rekursom na upravno sudišće va Beče. Nego on puli Matulj strah i mi na Voloskom-Opatije se ne bojimo. Već je Salo učinil milijnu teh rekursi pak kemu su ča naškodili? — Da ni teh rekursi Krstić i još neki bi od glada poginuli.

Da svoje bedaste Kalabrese malo potrošta piše, da ako su Nemci složni va drugem tele s talijanskimi glasi da Hrvati

moraju propast. Bum! Na drugem mento pišemo kakov je razmer glasi va drugem tele a ovde ponavljamo da je našoj stranki i va drugem tele pobjeda osjegurana.

Kako Salo svoje mačice za nos pelja sudite po tem da piše ove besedi: „od sigurnosti pobjedi va drugem korpe ovini sigurnost pobjedi i va tretem korpe“. O povero Salo! Svaki i najpriprostiji čovak zna da va treto telo bira najprvo, a za njim komad drugo telo a Salo dava svojem mačićem intendit da bira prije drugo pak onda treto telo. Salo i njegovi gospodari čekaju svoje spasenje od opatijskih Nemac, — nego ovi nisu tako priprosti da će se zaradi Puvriča i Costantina posvadit sa svimi domaćimi ljudi. Za to su i Nemci odlučili da oni neće nikamo poč s Talijani. Neka se Salo samo malo dan ustrij pak će videt koliko će Nemac glasovat s Talijani. Vidi mu se, siromahu, već mu je žvampil on silni kuraj kega je imel pred četiri meseci dokle su bili još izbori dušo. Sada je već onako krotak kako i janjac. Če se storit će s vremenom. Najsmješnije pak je, kade se ihvali: „da uspjeh njihovoga rekursa je povoljan ne toliko sa materijalne koliko sa moralne strani“. Valjda računava va moralni uspjeh, da su s listah ostali van: Nino della Rosa i Kontessa te: due colonne del partito italiano — liberali. —

Kako društvo „Napred“ va Klanj? pitalo me više naših ljudi i gospode. S drugimi besedami oni su me pitali, da li ovo naše društvo napreduje ali nazaduje i Klanjci s njim. Ja im ovo javno odgovaram: dobro, bolje bi se htelo. Nam još ni mogućće, zna se, držat veselice, zač nam za to fale potrebni prostori i — ljudi. Čast i poštenje, ima Klana vrlih ljudi, al za veće narodne stvari, Klani još fali — budi rečeno prez zamere — izučeni naprednih ljudi. Nisu imali prilike izučit se za veće naše stvari, pak im se ne more zamerit. Čim sal od jednega našega gospodina savjet, da bimo se mi Klanjci morali učit lepo po našu pevati pak tamburat, zač da je častno za jedno selo, kada je izučeni pevati i tamburati; i to mi je još rekal, da naše društvo „Napred“ će moć najbolje Klanjce napred porint s pevanjem i tamburanjem.

Ja dajem tomu gospodinu pravo, pak ću gledat ja i moji prijatelji, da se izučimo va pevanju i tamburanju, pak da budemo služili društvu i čekrvi sa svojim pjevanjem i tako podignuli čast Klanoj.

Još jednu ću samo stvar vrednu pomenut. Naše društvo „Napred“ bilo bi prez krova da nima va Klanj poštivnih muž. Najpreja ga je primil pod svoj krov naš dođri Stefan Brinšek, pul koga je bilo društvo prvih deset meseci. Onda je dobrovoljno ponudil g. Ante Medvedić trgovac ovde lesom, da će odstupit društvu jednu sobu. — Sad smo pul njega. Društvo je sad u lepjoj sobi s izgledom na cestu. Jedan i drugi gospodin badava su dali jedan prostor društvu na razpolaganje. Za to je vredno i pošteno, da im lepo zahvalimo za ovu poštivnost i za druga dobročinstva, kojim se odlikuje osobito g. Ante Medvedić.

Veliki koncert i komers priredila su va Zagrebe sva pjevačka društva prošlu nedelju. Sav prihod — preko tisuć krun — namenjen je našoj družbi sv. Cirila i Metoda za Istru. Hvalevredno! Ne bi mogla i naša pjevačka društva učinit ča god takovega? Da se skopa složil „Lovor“, „Istarska vila“ i „Sloga“ kakov bi to bil koncert! Samo napred za družbu!

Kašalj va Lovrane. Va zadnjjoj spudačere piše Salo, da upravo to je dokaz da je bilo puno ljudi na „leginem“ tance va Lovrane zač da je va istinu drugi dan za tim va Lovrane sve kašljalo, ča se je one večeri nahladilo poradi slabe garderobe. Ča se ne bi drugo leto mogla storit garderoba va istoj sale? Va jedan kantun stavit Pikarobu, va drugi barbu Jureta — pak evi ti garderobu. Na Pikarobu bi se obeležala roba, a na rogi od barbe Jureta — klobuki i bareti!

Finta batalja. Krstić Nino, Costantini i kompanija bella delaju sada pred izbori „finta battaglia“. Teču, pišu, skaču, za svem tem da naprvo znaju, da neće niš opraviti.

Oni sve to delaju da onem svojem bedastem mačićem pokažu, da imaju kuraja, da delaju. Čera jutro je na primer Krstić pol uri prepisival pred obćinskom tablom na cestu oglas s kem su raspisani izbori. Razkrečil ti se va brate kolikogod je mogal i prepisoval je pol uri oglas od četire rgi i pol, tobože da pokaže svojem tovarom kako „dela“.

Kontessa bolna. Malo od jada, da nima pravo glasa, malo od pohajanja po kućah za pobirat prokuri Kontessa je obolela. Zadnji buletin kega su duhtori dali vanka je ovaj: „Bolestnica prespala je noć nemirno, govorila je z ognja o izborih, prokurah kalamaru; puls njoj je slab; febril je imela 39 gradi i pol a 50 gradi jada i semera.“

Lepi terne. Krstić, Nino Rožin i Slocar: se klatare po Opatiji. Ni čudo. Izbori su blizu! Oni spravljaju talijansku vojsku skupa, ka bi imela ov put spasit talijansku patriju. Celi dan teču okole a večer fine z jednom svečanom zborom. Upravo smo znatiželjni koliko će čuki ti talijanski kampjuni spravit za svoju stranku na izbore. Komad čekamo videt te ljude ki se puste kako i medvedi od takovih kampjuni za nos pejat. Ala će bit smeha!

Glavna skupština Posujilnice u Voloskom. Kako se iz oglasa štampanoga na četvrtjoj strane lista vidi, Posujilnica u Voloskom imet će subotu dne 8. marča o. l. za podne na 3 ure u prostorijah prije društva „Bratinstvo“ u Voloskom svoju glavnu godišnju skupštinu.

Svi zadrugari Posujilnice imaju pravo doć na tu skupštinu i na istoj prediगत i glasovat.

Živirojla!

Ta Mare je bolna
Ze već dni leži
Nju Matuljski maček
Za salo drži!

Živirojla! Živirojla!

I praša je maček:

Pa kaj te boli?

Hudić je po me prišal,

Ona mu govori.

Živirojla! Živirojla!

Tolaji je maček

I njoj govori:

Hudić će tebe vidi

Se bude ustrašil.

Živirojla! Živirojla!

Pa veš kaj Marička,

Ti neš se neboj,

Nigdar hudić ne pride

Če sem jaz s teboj!

Živirojla! Živirojla!

I bolna Marička

Zdaj tiho leži

Nju Matuljski maček

Za salo drži!

Živirojla! Živirojla!

Speval: Parneljuš.

Razne vesti.

Pruski princ Henrik u Americi. Svečanosti, priredjene u čast pruskomu princu Henriku u Washingtonu, zaključene su 28. pr. mj. u večer državnim objedom, kojemu su prisustvovali osim prinčeve pratnje zastupnici Austro-Ugarske, Englezke, Francuske, Austrije, Meksika, zatim predsjednik zastupničke kuće Handerspa, članovi kabine, državni podtajnik Hill, članovi senata i zastupničke kuće, više generala i admiral. Za vrieme objeda svirala je je pomorska glazba. Poslije objeda bila je princu priredjena bakljada sa serenomdom.

Prekjučer je princ primio delegate američkih Niemaca u Washingtonu.

Na posrdvanj besjedn usvratio je princ da on želi, da Niemci sva dobra svojstva, što mu ih pomeli iz domovine, stave u službu Sjedinjenih država, te da nastoje da budu korisni i dođri građjani ove velika, krasne zemlje.

Prekjučer u pol 13 sati odputovao je princ u Pittsburg. Na putu a Pittsburg zadržao se je princ deset časova u Altooni (Pennsylvania). Mnogobrojno mnoštvo naroda akklamiralo je prince, koji se je nalazio

na lokomotivi. Kod Portage-a morao se je vlak duže vremena zadržati, jer je jedan teretni vlak bio pao sa tračnica.

Vienne, što ga je princ Henrik položio u ime cara Vilima, na Washingtonov grob, bio je tako velik, da ga je morao nositi jedan vratar.

Car Vilim poslao je predsjedniku Rooseveltu bista od bronca u naravno veličini, koja prikazuje cara u vojničkoj odori i kacigi.

Mezgoda Waldeck-Roussseau-a. Kad se je u noći od petka na subotu vozio francuski ministar-predsjednik Waldeck-Roussseau sa svojim sinovcem Rómé Waldeck-Roussseau-om s banketa zastupnika štampe kući, srazio se je s njegovim kolima električni tramway, koji je išao od opere na Place de la Republique. Usled tog srazila pravila su se kola ministra-predsjednika. Potonji i njegov sinovac zadobili su žestoke kontuzije. Staklinje razbitog prozora na kolima ranilo ih je. Povodom srazila jedan je radnik, koji je bio upregnut u kola ministra-predsjednika, usmrćen, a kočijaš je lako ranjen.

Ministar-predsjednik Waldeck-Roussseau njegov sinovac odveli su sa sjedišta nesreće s djakerom na Place Beauveau. Liečnici, koji su ministru-predsjedniku i njegovu sinovcu prvu pomoć pružili, ustanovili su, da je ministar-predsjednik zadobio kontuzije na prsima, na plećima i izpod lijevoga oka, zatim oteču oderotinu kože povrh uha, te da mu se je staklinje nasjelo na obe ruke. Liečnici u svojem nalazu vele, da stanje ministra-predsjednika ne daje nipošto povoda bojazni. On će ozdraviti za nekoliko dana. Premda se liečnici ne boje nikakvih komplikacija, oni su ipak ministru-predsjedniku naložili strogo mirovanje. Sinovac ministra-predsjednika zadobio je tek lake kontuzije na nogama.

Po kasnijoj depeši, stanje je ministra-predsjednika kako se je ustanovilo, ozbiljnije, nego se je prvobitno mislilo. Osim rizotina na rukama zadobio je ministar-predsjednik oderotinu duga 7 centimetara na licu i tešku kontuziju na plećima. Rane, što ih je zadobio ministar-predsjednik potonjegs ljeta bole. — Liečnici nisu mogli ministra-predsjednika pregledati tetajem noći točno. Po mišljenju liečnika zacijelit će Waldeck-Roussseau-ove rane za 14. dana. U i sat poslije ponoći spavao je ministar-predsjednik mirno.

Djaci nemiri u Rusiji. U Petrogradu pronosila se je u večer 21. o. m. viest, da je Tolstoj već preminuo, te da ta viest nije samo za to objelodanjena, jer se sinod još nije rješio, da ukine ekskomunikaciju, kojom je udario Tolstoja. U ova heistinita viest mnogi su povjerovali. Ona je naoseb među djacima izazvala veliku uzbuđenost. Više stotina djaka htjelo je poći u kazansku katedralu, da onaj dađu odslnžiti pamhidije za Tolstoja. Iđni onamo, vlikali su djaci: „Živio bezsmrtni Tolstoj, najveći muž u Ru-

siji! Dolje s paima!“ Redarstvo je razjeralu djake i uapsilo ih mnogo. Povodom ove demonstracije nije proslavljena svečanost godišnjice osnutka sveučilišta, koja je bila zakazana za 22. o. m.

Po nalogu redarstvenog ministra u Petrogradu morali su se obvezati svi vlastnici tiskara, da neće izlagati portreta ni slika Tolstojevih. Također su sve razglednice s njegovom slikom stavljene izvan prometa.

Usled djakih nemira zatvorena su sveučilišta u Petrogradu, Kievu i Harkovu. U Harkovu došlo je do izgređa, te je tom prilikom više osoba usmrćeno i ranjeno. — Onda su bili očekivali veliku djaku manifestaciju.

Dr. L. Roheim

posjednik sanatorijama,

specijalista za tajne bolesti, onihira svaki dan od 10-12 pr. p. na gospoda, a od 2-5 p. p. na gospođe na Riječi, vječno Germania, br. 2. I. kat. Nad Ljekarnom D. Accurti.

Najbolji se ljekovi dobiju

Ljekarni „al Redentore“

(„k Spasitelju“)

na Riječi kraj velike crkve

u osobito se traže, od samih trava nadjeni te i najkorisniji za zdravlje čovjeka:

Kapi „Spasitelja“ najbolje su sredstvo za uzdržati si zdravlje do visoke starosti njihovom redovitom uporabom; or liječe nevjest, odstranjuju drhtanje u sluznici, ublažuju reumatizam, cističaju krv i okripljavju želudac, koji je često izvor mnogih bolesti. Izvratno su s tim sredstvo ove čudotvorne kapi „Spasitelja“ proti svakoj zadržanoj boli, tjeraju naduvanje i vjetrove, odstranjuju žgaravicu u grlu, satina grčevicu te grču u truhnu i crjevima. Redovitom njihovom uporabom pridaju redovitu probavu, a tim započevaju mnoge bolesti. — Jedna bočica 50 nov.

Pojačane kapi za matericu obrijepuju za pet kapi na komadicu čistih matericu, krijepe žile od slabijne i mteža glave. Jedna bočica 50 nov., a nadomješuju sve do sada kapljice, što ih žuno rabe za slabost i matericu.

Bilinski sok proti kašlju. Ne nadrikljivo i najpoznatije liječi prehladu u prsima, kašalj, promuklost u grlu. Tako boluje na prsimi bolestima neka rabi samo ovaj „bilinski sok“, te će ga povaliti sigurno, kao što svjedoci toliko stotina pevala, koje su mi postali potrebujneće ga. Treba pariti na rakšini sok „alja Spasitelja“, što se nalazi na svakoj bočici ovih ljekova, a dobije se jednino u ljekarni podpisanoj kamo molim i naručiti.

Naručiti li to više bočica dobije popust.

HINKO BABIĆ,
ljekarnik

Riječka (Fiume) kraj velike crkve.

Sjećajte se
družbe sv. Cirila i Metoda
za Istru!

Grand Hôtel
u Opatiji

preporuča se p. n. občinstvu osim krasnim sobama i izvrstnom kuhinjom također i liepo uređenom

Kavanom

u kojoj će se uz dobru kavu naci i liep izbor novina u raznim jezicima medju kojima ima do

pet hrvatskih.

Osobitim štovanjem
W. Zehentner.

Ljekarna D. Accurti
na Rieci.

Corsia Deak, (tik kolodvora)

preporuča svoje medicinske specijalitete:

Kolajevite-Kina-Vino, vrlo ugodna okusa, izvratno sredstvo proti slabokrvnosti, živčanim bolestim, lošoj probavi, te u rekonvalescentnom stanju iz svih bolesti.

Wafinske bakalarove ulje, čisto, te sa željezom i jodijem, ekstrakt uron iz Bremena iz mamutice i svjetoke travnice: Lahnasa. Ovo čvrsto ulje rabi se za velikim uspjehom proti: aušici, skrofni, rakšiti, plućnom kataru, kašlju i kolnom osiku.

Izvratna Salsaparilje Kon-durva, izvratno sredstvo za čišćenje krvi osobito iz tajnih bolesti.

„Galifugo“, Jedino i najbolje sredstvo, kojim se sigurno dađu odstraniti kurja oka.

„Zdravo kapljice“, Nenadrikljeno sredstvo za sve slučućane bolesti.

Rieka - Amerika

Medjunarodna putna poslovnicna

L. Mašek i drug
na Rieci

odprema putnike iz Rieke u Ameriku sa najbrzim parobrodima svakog

petka i ponedjeljka.

Upute daje besplatno i brzo

L. Mašek i drug
Via Riva ugao Via Lido.

Prvi zavod za pogrebe
u Opatiji

preporuča se svime što se odnosi na uređenje odra, mrtvačke sobe, i pogreba te skladištem u kome će sl. obćinstvo naci veliki izbor

Mrtvačkih liesova (kasela) i križeva.

Ciène su koliko za priredbu pogreba, toliko i za liesove vrlo umjerene.

Odnošno prijave i naručbe prima

Fran Doberlet
Opatija. — Kuća Erel.

Posujilnica u Voloskom
reg. zadruga za ograničeno jamćenje

obdržavati će dne 8. marča t. g. u 3 sata poslie podne u prizemlju kćh. 28 (prije „Bratimstvo“) u Voloskom svoju

red. glavnu skupštinu

sa sliedećim dnevnim redom:

- 1) Izvješće odbora.
- 2) Izvješće nadzornog odbora.
- 3) Izbor ravnateljstva, nadzornog odbora i društvenog suda.
- 4) Zaključak glede uporabe čistoga dobitka.
- 5) Slučajni predlozi i savjeti.

Godišnji obračun izložen je zadrugarom na uvid u društvenoj pisarni u Voloskom.

Volosko, 21. februara 1902.

Ravnateljstvo.